

સંઘપતિ સચિવ શ્રી વસ્તુપાલ વિરચિત મનોરથમય રૈવતકમંડન શ્રી નેમિજિન સ્તોત્ર

અમૃત પટેલ

સંઘપતિ કવિ શ્રી વસ્તુપાલ સચિવે રૈવતક મહાતીર્થની સંઘ સાથે યાત્રા કરી. અને ત્યાં રૈવત મહાતીર્થ મંડન શ્રી નેમિજિનના ભવનમાં પોતાનાં મનોરથમય ૧૨ પદ્ય-પુષ્પોના દલથી એક સ્તુતિ^૧માલા ગૂંથી છે.

આ સ્તુતિરૂપ માલાનાં અક્ષરરૂપ પત્રો વિક્રમાંક ૧૫મા શતકમાં લખાયેલ હસ્તપ્રતમાં સુરક્ષિત છે. આ પ્રત મહાવીર જૈન આરાધના કેન્દ્ર, કોબા—ગુજરાત ખાતે આવેલ આચાર્ય શ્રી કેલાસસાગરસૂરિ હસ્તપ્રત ભંડારમાં ૧૪૭૬૭ નંબરની પ્રતના ૨૧મા પત્ર ઉપર લખાયેલ છે. એ હસ્તપ્રત ઉપરથી આ સ્તુતિ સંપાદિત કરી છે. આ મનોરથ-સ્તુતિમાલામાં વસ્તુપાલ કવિના મનોરથ મનોરથોનો ભાવ, સમૃદ્ધ ભાષા અને મુખ્યત્વે શાદૂલવિકીરિત છંદોબદ્ધ ૧૨ લલિત સુંદર પદ્યોમાં પ્રકટ થયાં છે.

આવું ૧૨ પદ્યયુક્ત મનોરથમય વિમલાયલમંડન શ્રી આદિનાથ સ્તોત્ર પણ મહાકવિ વસ્તુપાલના મનોરથના શિવપદ માટે નિઃશ્રેણી સમાન દીપે છે^૨, જે પણ સાંપ્રત અંકમાં પ્રગટ થઈ રહ્યું છે.

આ બન્ને મનોરથમય સ્તોત્રોમાં શબ્દો, શૈલી, રચના, છંદો-વિચારો વગેરેમાં રસપ્રદ સામ્ય છે. છતાં વિમલાયલમંડન આદિ જિન સ્તોત્રમાં શત્રુંજયગિરિની દ્વીપ, પવિત્ર આશ્રમ, દુર્ગ, નંદનવન વગેરે વિવિધ ઉપમામંડિત સ્તુતિ કરાઈ છે અને પ્રસ્તુત મનોરથમય નેમિજિનસ્તોત્રમાં સાધકના ચિત્તમાં પ્રભુદર્શનના મનોરથ કઈ રીતે સફળ થાય છે, મોહ-વિષ મૂર્છિત ચિત્ત કઈ રીતે પ્રભુના મુખચંદ્રનાં પીયૂષપાનથી આનંદિત થાય છે, તેની પ્રક્રિયા^૩ દર્શાવવાનો અભિપ્રાય હોય એવું પ્રતીત થાય છે.

રૂપકાલંકાર મંડિત^૪ પ્રસ્તુત સ્તોત્રમાં—પ્રથમ પદ્યમાં ‘મનોરથદલૈઃ’ પદ્યમાં રૂપક અલંકારના માધ્યમથી પ્રાકરણિક ‘સ્તુતિ’નું નિગરણ કરીને ઉપમાન ‘માલા’નું ઉપાદાન થયું છે. તથા અન્ય પદ્યમાં ‘હારં મનોરથમયં...ચક્રે’ પદ્યોમાં પણ નિગરણમૂલક રૂપકાતિશય અલંકારનો સુચારુ નિર્વાહ થયો છે. અને ‘વિષયગ્રામ’ શબ્દમાં શ્લેષમૂલક રૂપક અલંકારના પ્રયોગમાં મોહરાજાના વિજયથી (પંચેન્દ્રિયનો) ‘વિષયગ્રામ’ વશ થાય છે એ સત્ય પણ મુખરિત બન્યું છે.

પદ્ય ૪થામાં સંસારને કારાગૃહનું તથા પદ્ય ૮મામાં એને અટવીનું સંપૂર્ણ રૂપક અપાયું છે. છતાં કાવ્યની સુચારુતા અક્ષુણ્ણ રહેવા પામી છે, જે મહામાત્યની કવિત્વપ્રૌઢિનું ઉદાહરણ પૂરું પાડે છે. પદ્ય ૧૦માં ‘આપને મેં ‘ક્યાંક’ જોયા છે. છતાં હું ભવસમુદ્રમાં મગ્ન થઈ ગયો છું. તો આપ ક્યારે મારો ઉદ્ધાર કરવા ઇચ્છો છો ? આપે તો પૂર્વે પશુઓને પણ પુનર્જીવન પ્રદાન કર્યું છે તો ‘હું તો પ્રજાશીલ માનવ છું, આપનો ભક્ત છું, તો મને ક્યારે તારશો ?’ આ વસ્તુથી વ્યંગ્ય આક્ષેપ અલંકાર ધ્વનિત થાય છે.

પ્રાન્તે પ્રભુ શ્રી નેમિનાથને એક પ્રાર્થના છે કે આ મારાં મનોરથ-વૃક્ષો આપનાં દર્શન-અમૃતથી સફળ બનો. આમ વીરધવલ ભૂપાલના સચિવ શ્રી વસ્તુપાલ સંઘપતિએ વાસ્તવમાં સહૃદયોનાં હૃદયનું એક ગરવું આભરણ સર્જ્યું છે.

પ્રસ્તુત સ્તોત્રનું સંપાદન એકમાત્ર પ્રતને આધારે કરવું પડ્યું છે. તેથી પદ્ય ૩જામાં ‘હસ્તપ્રત’માં ‘યદ ત્વદ વક્ષેન્દુ’ પદ્ય હતું ત્યાં છંદોભંગ થતો હતો તેથી ‘યદ ત્વદ વદનેન્દુ’ એવું સંશોધન કરવું પડ્યું છે.

પ્રસ્તુત સ્તોત્રના તૃતીય પદમાં 'અમૃતાપૂર્ત' પદ વ્યાકરણ અને વેદપરંપરા પ્રમાણે વિચારણીય છે. માટે અનુવાદ પણ 'અમૃતથી પરિપૂર્ણ અથવા અમૃતના કુંડ સમાન' એવો કર્યો છે.

ટિપ્પણો :

૧. બીજું એક “રૈવતકાદ્રિ મંડન શ્રી નેમિ જિન સ્તોત્ર છે જે મહામાત્ય વસ્તુપાલ પ્રણીત છે. તેનો આરંભ જયત્યસમસંયમઃ થી થાય છે. તેમાં ૧૨ પદો છે. તેમાં 'નેમિનાથ ભગવાનની સ્તુતિને શાશ્વત ગ્રૈવેયક તરીકે નિરૂપેલ છે. શ્રીમત્રેમિજિનેશિતુઃ સ્તુતિરિયં ગ્રૈવેયકં શાશ્વતમ્'. (જુઓ મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી સંપાદિત 'સુકૃત કીર્તિકલ્લોલિન્યાદિ વસ્તુપાલ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ' પૃષ્ઠ ૮૩ (સિંધી જૈન ગ્રંથમાલા ૫, મુંબઈ વિક્રમ ૨૦૧૭.)
૨. તીર્થેશાઽગ્રિમ ! વસ્તુપાલસચિવો વિશ્વગ્રાજાગ્રત્પદા—ઽઽરોહાય પ્રગુણં મનોરથમયં નિઃશ્રેણિમાશિશ્રિયત્ ॥૧૧॥ એજન પૃષ્ઠ ૮૨.
૩. મોહગ્રસ્ત ચિત્ત શાન્તરસમય ધ્યાનથી શાંત થાય છે.
ચિત્ત શાંત થતાં રાતદિન પ્રભુમુખદર્શનથી (જ્ઞાન-દર્શન રૂપ) નેત્રોમાં નિર્મલ (આધ્યાત્મિક ભાવરૂપ) પ્રેમનો સ્પર્શ થાય છે.
નેત્રો નિર્મલ થતાં કુતર્કો, લોભ, કામ અને મોહ અંધકારરૂપ લાગે છે જેથી સંસાર કારાગૃહથી નીકળવાને કારણે વિશ્વસૂર્ય સમ પ્રભુનો સાક્ષાત્કાર થાય છે.
પ્રભુનાં દર્શન થતાં ફરીથી વૈરાગ્યભાવ પુષ્ટ બને ત્યારે 'પ્રભુ ચરણ સરોજ રંજની મૈત્રી' જ ભવકૂપથી નીકળવા માટે વરત્રા = અવલંબન-રજજુ છે. એવી પ્રતીતિ થાય.
આ પ્રતીતિ થતાં જ 'અદર્શનીય'નાં દર્શન રૂપ પુરાણાં પાપોનું પ્રક્ષાલન થાય. સિદ્ધિ-સરિતામાં સ્નાનની તાલાવેલી જાગે, કામ-ક્રોધ વગેરેથી પ્રભુચરણો જ સંરક્ષણ આપે અને રૈવતાચલ જેવા દિવ્ય પર્વતની કોઈ કંદરામાં ધ્યાનની તાલી લાગી જાય. પ્રત્યાહારાદિ સિદ્ધ થતાં ચપળ મન સ્થિર બને જેથી ભાવસાગર તરવો સહજ બને !
૪. ૧૨ પદોના પ્રસ્તુત સ્તોત્રમાં રૂપકાલંકારનું પ્રાચુર્ય છે. (૧) મોહનૂપં, વિષયગ્રામશ્રિયઃ, મનોરથદલૈઃ (૨) વિષયારણ્યાન્તરે, મોહમહોરગ, શાન્તરસામૃત., (૩) વદનેન્દુદીધિતિસુધા, ભવગ્રીષ્મોષ્મ (૪) પ્રમાનિગઢાન્, લોભાર્ગલાં, કામાદોન્ યામિકાન્, મોહતમસઃ, સંસારકારાગૃહાત્, (૫) સ્મરદન્દશૂક, દુર્વાસનાસૈવલૈઃ, કષાયકમઠૈઃ, મોહામ્ભસિ, પદામ્બુજમૈત્રી વરત્રાં ભવાવર્તાન્ધકૂપાત્, (૬) દુરચારાઽધ્વ, લાવણ્યસમૃદ્ધિ, સિદ્ધિસરિતિ, (૭) ભવગ્રીષ્મોષ્મ, દર્શનદવ, મુખચન્દ્ર, મહઃપીયૂષ, ચક્ષુશ્ચકોરદ્વયમ્, (૮) વ્યાધિ-વિરોધિભિઃ, સ્મરમહા-ચોરેણ, કષાયકેશરિ, ભવાટર્વી, (૯) આનન્દોર્મિ, ભવાર્ણવ, (૧૧) મનોરથમયાઃ તરવો, ત્વદ્ દર્શનાઽમૃતસૈઃ, (૧૨) હારં મનોરથમયં. આમ પ્રસ્તુત સ્તોત્રમાં કુલ ૩૬ રૂપકાલંકાર છે.

श्रीरैवतमंडननेमिजिनस्तोत्रम्

(शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

श्री चौलुक्यमहीमहेन्द्रसचिवः श्रीवस्तुपालः कवि-
जित्वा मोहनृपं विधाय विषयग्रामश्रियो वश्यताम् ॥
- अस्मिन् रैवतदैवतस्य भवने स्वात्मावबोधदग्म-
प्रोद्भूतैः पृथुभिर्मनोरथदलैर्बध्नाति मालामिमाम् ॥१॥

स्वान्तं रैवतमौलि ! विषयाऽऽरण्यान्तरे सञ्चर-
त्रीतं मोहमहोरोगोग्ररलोत्सेकेन मूर्च्छलताम् ॥
सद्यः शान्तरसाऽमृतप्लवमयध्यानाऽवधानाऽञ्जितै-
रेभिः पुण्यमनोरथैर्गर्हरैर्मन्त्रैरिवोज्जीव्यते ॥२॥

स श्रीरैवतकावतंस ! भगवन् ! भावी कदा वासरः
सा वा यामवती स कश्चिदमृतापूर्तं मुहूर्तोऽथवा ॥
यत्र त्वद् वदनेन्दुदीधितिसुधासारैर्भवेयुर्भव-
ग्रीष्मोष्मप्रसरं निरस्य विशदप्रीतिस्पृशो मे दृशः ॥३॥

मन्थित्वा निबिडान् प्रमानिगडान् निर्भिद्य लोभार्गलां
कामादीन् विनिहत्य रैवतपते ! तान् यामिकान् जाग्रतः ॥
एतस्माद् दुरपोहमोहतमसः संसारकारागृहा-
निर्गत्य त्वयि विश्वभास्वति कदा दास्ये सलास्ये दृशौ ? ॥४॥

मूर्च्छलः स्मरदन्दशूकदशनैर्दुवासनासैः[शै]वलै-
रालीढः कषितः कषायकमठैर्मग्नश्च मोहाम्भसि ॥
निर्गन्तास्मि कदा पदाम्बुजस्जोमैत्री वरत्रां तव
प्राप्याऽलङ्कृत रैवताऽञ्जल ! भवाऽऽवर्तान्धकूपादितः ॥५॥

स्वामिन् ! रैवतकाद्रिशेखर ! दुराचाराऽध्वसञ्चारिणा-
मन्येषामसमानकल्मषमुखाऽऽलोकेन कल्माषिताः ॥
त्वल्लावण्यसमृद्धिसिद्धिसरिति स्त्रानैकतानत्रताः
पावित्र्यं मम विश्वपावन ! कदा सम्भावयेयुर्दृशः ॥६॥

श्रीमन् ! रैवतकल्पपादप ! भवग्रीष्मोष्मसन्तापितं
दोषादर्शदुरीशदर्शनदवज्ज्वालाकरालं च मे ॥
देव ! त्वन्मुखचन्द्रमण्डलमहःपीयूषपानोत्सवात्-
क्षीबानन्दमिदं भविष्यति कदा चक्षुश्चकोरुदयम् ॥७॥

विद्धो व्याधिविरोधिभिः स्मरमहाचौरेण दूरीकृतः
सर्वस्वस्य (?) कषायकेशरिकुलव्यालोकनाद् व्याकुलः ॥
यातस्तात ! भवाटवो यदुकुलोत्तंस ! श्रितो रैवत-
दुर्ग निर्गमये कदा तव पदा[दे]ऽभ्यर्णे भटे तद् भयम् ॥८॥

સ્વામિન્ ! રૈવતકાદ્રિકન્દરદરીકોણપ્રણીતાસનઃ
પ્રત્યાહાસમનોહરં સુકુલયન્ કલ્લોલલોલં મનઃ ॥
ત્વાં ચણ્ડાંશુમરીચિમણ્ડલરુચં સાક્ષાદિવાઽઽલોકયન્
સમ્પદ્યેય કદાચિદાત્મ[મિ]કપરનન્દોર્મિસંવર્મિતઃ ॥૯॥

મન્યે સર્વજનીનપીનમહિમા ! શૈવેય ! નિર્વેયતા (નિર્વેદ તે ?)
દૃષ્ટઃ ક્વાઽપિ ભવાન્ ભવાર્ણવકુલે મગ્નસ્તથૈવાઽસ્મિ ચત્ ॥
તત્સમ્પ્રત્યપિ ધીર ! ધારયસિ મામુદ્ધર્તુમિચ્છાં કદા
તિર્યઙ્ચો ઽપ્યથવા કથં ન ભગવન્ ! પૂર્વ ત્વયોજ્જીવિતાઃ ॥૧૦॥

(વસન્તતિલકા વૃત્તમ્)

સ્વામિન્ ! સમુદ્રવિજયાત્મજ ! વિશ્વનાથ !
ન પ્રાર્થયેઽન્યદિહ કિંચ્ચ તવ પ્રસાદાત્ ।
એતે મનોરથમયાસ્તરવો મદીયા-
સ્ત્વદ્દર્શનાઽમૃતરસૈઃ ફલિનો ભવન્તુ ॥૧૧॥

(આર્યા વૃત્તમ્)

શ્રીવીરધ્વલભૂપતિ-સચિવઃ શ્રીવસ્તુપાલસઙ્ગપતિઃ
હારં મનોરથમયં સહૃદય-હૃદયૈકભૂષણં ચક્રે ॥૧૨॥

ભાવાનુવાદ

(૧) મહી મહેન્દ્ર ચૌલુક્ય (શ્રી વીરધ્વલના) સચિવ શ્રી વસ્તુપાલ કવિ, મોહરાજનો વિજય કરીને તથા 'વિષયગ્રામ' (= વિષયસમૂહ કે વિષયરૂપ ગ્રામો)ને વશ કરીને પોતાને આત્મબોધની પ્રાપ્તિથી ઉત્પન્ન થયેલ વિશાલ મનોરથ રૂપી દલથી (સ્તુતિ રૂપી) આ માલાને શ્રી નેમિજિનવરના ભવનમાં બાંધે છે.

(૨) હે રૈવતગિરના મસ્તકમણિ ! શ્રી નેમિનાથ ! (સાંભળો) વિષય-વનમાં ભ્રમતું મારું મન, મોહ-વિષધરનાં વિષસિંચનથી મૂર્છા પામ્યું હતું. (પરંતુ તે હવે) શાંતરસ રૂપી અમૃત-પ્રવાહમય ધ્યાનમાં એકાગ્રતાથી વિષહર મંત્ર સમાન (બનેલા) પવિત્ર મનોરથો વડે પુનઃ સચેત થયું છે.

(૩) શ્રી રૈવતગિરિ મંડન ! ભગવાન્ શ્રી નેમિનાથ ! અમૃત-પૂર્ત (= અમૃતથી પરિપૂર્ણ અથવા અમૃતના કુંડ સમાન) તે દિવસ, તે રાત્રિ કે તે મુહૂર્ત ક્યારે આવશે ? કે જ્યારે આપના મુખચંદ્રની જ્યોત્સ્ના-સુધાની ધારાથી ભવરૂપ ગ્રીષ્મની ઉષ્ણતા દૂર કરીને મારાં નેત્રો વિશદ-પ્રીતિના સ્પર્શને પામશે ?

(૪) તર્કરૂપી બેડીઓને તોડીને, લોભરૂપી અર્ગલા(આગળિયો=અવરોધક)ને ભેદીને, કામ વગેરે જાત્રત પ્રહરીને હણીને, વિચારોના દુષ્ટ આરોહ-અવરોહરૂપ મોહઅંધકારમય સંસારકારાગારમાંથી નીકળીને હું વિશ્વસૂર્ય સમાન આપનામાં પ્રસન્ન નેત્રો ક્યારે સ્થાપીશ ?

(૫) હું કામરૂપી નાગના દંશથી મૂર્છા પામ્યો છું. દુષ્ટ વાસનારૂપી સેવાળથી ખરડાયો છું. કષાયરૂપ કાયબાઓથી (ખેંચાયો છું) ધર્ષણ પામ્યો છું. મોહ-જલમાં ડૂબ્યો છું. તો હે રૈવતાચલ શણગાર ! નેમિજિનવર ! આપના ચરણ-કમલ-રજની મૈત્રીરૂપી આલંબન-રજજુ (દોરડું) પામીને ભવરૂપ અંધકૂપમાંથી ક્યારે બહાર નીકળીશ ?

(૬) દુરાચારના માર્ગમાં જનારા બીજાઓનાં અસમાન પાપમય મુખ જોવાથી પાપી બનેલાં મારાં નેત્રો, હે રૈવતાચલશેખર ! વિશ્વપાવનકારી, નેમિ સ્વામી ! આપના લાવણ્યથી સમૃદ્ધ એવી સિદ્ધિરૂપી સરિતામાં સ્નાનમાં એકતાન (થવાની) ભેખધારી થઈને ક્યારે પવિત્ર બનશે ?

(૭) રૈવત પર્વતના કલ્પવૃક્ષ સમાન હે નેમિ દેવ ! મારાં બે નેત્રચકોરો ભવરૂપી ગ્રીષ્મની ઉષ્ણતાથી તાપ પામ્યાં છે. (=દાઝી ગયાં છે.) દોષોના 'આદર્શ' સમાન કુદેવનાં દર્શનરૂપ દાવાનલની જવાળાઓથી વિકરાળ બન્યાં છે. તે આપના મુખરૂપ ચંદ્ર-બિંબનાં પ્રભા-પીયૂષનાં પાનથી ક્યારે અપૂર્વ આનંદથી ભક્ત થશે ?

(૮) વ્યાધિરૂપી વિરોધીઓથી હું વીંધાયો, કામરૂપી ચોરે મારું સર્વસ્વ હરી લીધું. (કામરૂપ ચોર દ્વારા હું સર્વસ્વથી દૂર કરાયો છું.) કષાય-કેસરીને જોવાથી હું વ્યાકુળ બન્યો છું. ભવવનમાં ભટક્યો છું. હવે હે દયાલુ ! યદુકુલ મુગટ ! શ્રી નેમિજિન ! રૈવત-દુર્ગમાં આવ્યો છું. તો તારાં ચરણરૂપી સુભટ જ્યારે નજીક આવે છે ત્યારે હું વ્યાધિ વગેરેના ભયને ક્યારે દૂર કરીશ ?

(૯) હે નેમિ સ્વામી ! રૈવતપર્વતની ગુફાના કોઈક ખૂણામાં આસન બાંધું ને પછી (સંકલ્પ-વિકલ્પરૂપી) કલ્લોલથી ચપલ બનેલા મારા મનને 'પ્રત્યાહાર'થી સુંદર (બનાવીને) અનુકૂળ કરતાં કરતાં, હું સૂર્યમંડલ સમાન આપને જાણે સાક્ષાત્ નીરખતો હોઉં તેમ આત્મિક આનંદની ઊર્મિથી ભરપૂર ક્યારે બનીશ ?

(૧૦) સર્વજનને હિતકારી એવા પ્રગાઢ પ્રભાવ ધરાવતાં હે શિવામાતાના નંદન શ્રી નેમિજિન ! મેં આપને ક્યાંક તો જોયા છે. છતાં હું ભવસાગરના કિનારે ડૂબી ગયો છું. તો હવે હે ધીર ! મારો ઉદ્ધાર કરવાની ઈચ્છા ક્યારે રાખો છો ? ... અથવા તો હે ભગવન્ ! આપના દ્વારા પશુઓ પણ પુનર્જીવન પામ્યાં છે.

(૧૧) સમુદ્રવિજય નૃપનંદન, વિશ્વનાથ હે નેમિનાથ ! તારી કૃપા-પ્રસાદ-પ્રસન્નતા સિવાય બીજું કંઈ પણ ઈચ્છતો નથી. માત્ર આ મારાં મનોરથરૂપી વૃક્ષો આપનાં દર્શનરૂપી અમૃત-રસથી સફળ થાઓ !

(૧૨) આમ વીરધવલ ભૂપતિના સચિવ, સંઘપતિ શ્રી વસ્તુપાલે સહદયો(સજ્જનો)નાં હૃદયનું આભૂષણ સમાન આ મનોરથરૂપ હારની રચના કરી છે.